

Lainopillinen osasto

31.8.1981

Osastinsita
Semaforbron

00520 HELSINKI
HELSINGFORS 52

Puhelin 1511
Telefon

Työeläkelaitoksille

POHJOISMAINEN SOSIAALITURVASOPIMUS

Pohjoismaiden välillä on voimassa vuonna 1955 solmittu sosiaaliturvasopimus, jota on vuosien mittaan useasti tarkistettu. Nämä osittaiset muutokset ovat tehneet sopimuksesta vaikeaselkoisen ja epäyhtenäisen. Tästä syystä ja sopimusmääräysten uudistamiseksi niiden periaatteiden mukaisiksi, joita uudemmissa kansainvälisissä sosiaaliturvasopimuksissa on noudatettu, on pohjoismainen sosiaaliturvasopimus nyt kokonaan uusittu.

Uusi sopimus on ratifioitu 20.8.1981 pidetyssä presidentin esittelyssä ja se tulee voimaan 1.1.1982. Sopimuksen sisältöä ja sen toimeenpanoon liittyviä käytännön kysymyksiä selostetaan myöhemmin toimitettavassa yleiskirjeessä.

ELÄKETURVAKESKUS

Matti Oksanen

LIITE

Suomenkielinen sopimusteksti

JAKELU

A 1-8
B 1

POHJOISMAINEN SOSIAALITURVASOPIMUS

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset,

jotka katsovat, että niille pohjoismaan kansalaisille, jotka työskentelevät tai oleskelevat toisessa pohjoismaassa kuin omassaan, on annettava sama sosiaaliturva kuin sen maan kansalaisille,

jotka toteavat pohjoismaiden lainsäädäntöjen suurelta osalta takaavan tällaisen samanarvoisuuden,

jotka kuitenkin pitävät sääntöjen täydentämistä eräillä alueilla tarpeellisena osittain tyydyttävän turvan antamiseksi niille, jotka työskentelevät tai oleskelevät muussa kuin kotimaassaan, osittain eri maiden lainsäädäntöjen yhdenmukaistamiseksi.

Joiden mielestä vuoden 1955 pohjoismaisella sosiaaliturvasopimuksella on näiden suhteen ollut suuri merkitys, mutta joka kehityksen huomioon ottaen on nyt korvattava uusilla säännöksillä, ovat päättäneet tehdä uuden seuraavan sisältöisen pohjoismaisen sosiaaliturvasopimuksen:

ENSIMMÄINEN OSA

Yleisiä määräyksiä

1 artikla

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan ilmaisuilla

- a) "pohjoismaa"
kutakin sopimusmaata;
- b) "pohjoismaan kansalainen"
jonkin pohjoismaan kansalaista;
- c) "lainsäädäntö"
lakeja, asetuksia ja muita säädöksiä, jotka koskevat 2 artiklan ensimmäisessä kappaleessa mainittuja sosiaaliturvan aloja; ei kuitenkaan jos niillä säädellään toisaalta yhden tai useamman pohjoismaan ja toisaalta yhden tai useamman pohjoismaiden ulkopuolisen maan keskinäisiä suhteita;
- d) "asianomainen viranomainen"
Suomessa
sosiaali- ja terveysministeriötä,
Islannissa
terveys- ja sosiaalivakuutusministeriötä,
Norjassa
sosiaalidepartementtia,
Ruotsissa
hallitusta,
Tanskassa
sosiaaliministeriötä,
tai mainittujen viranomaisten määräämää viranomaista;
- e) "laitos"
viranomaista tai laitosta, joka myöntää etuuden;
- f) "hoitoetus"
Toisaalta maksuttomuutta, kustannusten korvausta

tai sairaanhoitokustannusten korvausta, niihin mukaan luettuina hammashoito, raskaushoito, synnytyshoito, lääkkeet, proteesit ja muut apuvälineet, toisaalta korvausta matkoista, jotka tehdään tässä mainitun sairaanhoidon yhteydessä;

- g) "päiväraha"
rahana suoritettavaa etuutta, joka lasketaan päivältä tai viikoilta ja jota maksetaan sairauden taikka äitiyden tai isyyden yhteydessä;
- h) "peruseläke"
yleistä eläkettä, jota ei lasketa täytettyjen työskentelykausien, aikaisempien ansiotulojen eikä suoritettujen maksujen perusteella, sekä tällaisen eläkkeen lisäetuuksia;
- i) "lisäeläke"
yleistä eläkettä, joka lasketaan täytettyjen työskentelykausien, aikaisempien ansiotulojen tai suoritettujen maksujen perusteella sekä tällaisen eläkkeen lisäetuuksia;
- j) "maksu"
vuodelta tai muulta määräajalta suoritettavaa maksua, jonka suorittaa tämän sopimuksen piiriin kuuluva henkilö tai hänen työnantajansa 2 artiklassa tarkoitettujen etuuksien rahoittamiseksi;
- k) "asuinpaikka",
että henkilön asuinpaikka maassa määräytyy maan väestökirjanpidon mukaisesti, mikäli erityiset syyt eivät anna aiheutta muuhun.

2 artikla

1. Tätä sopimusta sovelletaan kaikkeen pohjoismaissa kulloinkin voimassa olevaan lainsäädäntöön, joka koskee seuraavia sosiaaliturvajärjestelmän aloja:

- a) sairauden ja äitiyden tai isyyden perusteella annettavat etuudet,

- b) työkyvyttömyyden, vanhuuden ja kuolemantapauksen perusteella annettavat etuudet,
- c) työtapaturman perusteella annettavat etuudet,
- d) työttömyyden perusteella annettavat etuudet,
- e) yleiset lapsista annettavat rahasuoritukset,
- f) sosiaalihuolto.

2. Tämän sopimuksen ratifiointiin yhteydessä tulee jokaisen pohjoismaan antaa luettelo ensimmäisessä kappaleessa mainittuja sosiaaliturvan aloja säätelevästä lainsäädännöstä. Tämän jälkeen tulee jokaisen maan vuosittain helmikuun loppuun mennessä ilmoittaa Tanskan ulkoministeriölle niistä luettelossa tapahtuneista muutoksista, jotka aiheutuvat edellisen kalenterivuoden aikana hyväksytystä lainsäädännöstä.

3. Tämän sopimuksen liitteessä on jokaisen maan osalta erityisiä määräyksiä koskien yleissopimuksen soveltamista eräissä tapauksissa.

3 artikla

Tätä sopimusta sovelletaan

- a) pohjoismaiden kansalaisiin,
- b) pakolaisiin, joita tarkoitetaan 28 heinäkuuta 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen 1 artiklassa ja mainittuun yleissopimukseen liittyvässä 31 tammikuuta 1967 päivätyssä pöytäkirjassa,
- c) valtiottomiin henkilöihin, joita tarkoitetaan 28 syyskuuta 1954 tehdyn valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen 1 artiklassa,
- d) muihin henkilöihin, jotka kuuluvat tai ovat kuuluneet jonkin pohjoismaan lainsäädännön piiriin,

e) henkilöihin, jotka johtavat oikeutensa joltakin kohdissa a - d mainitulta henkilöltä.

4 artikla

Sovellettaessa jonkin pohjoismaan lainsäädäntöä rinnastetaan, jollei tämän sopimuksen kolmannen osan määräyksistä muuta seuraa, toisen pohjoismaan kansalainen maan omiin kansalaisiin.

5 artikla

Kun pohjoismaan lainsäädännön mukaan etuutta rajoitetaan muiden samanaikaisten etuuksien vuoksi, tätä tulee voida soveltaa myös silloin kun on kyse toisen pohjoismaan lainsäädännön mukaan suoritettavista vastaavista etuuksista.

TOINEN OSA

Sovellettavaa lainsäädäntöä koskevia määräyksiä

6 artikla

1. Pohjoismaassa asuva henkilö kuuluu, jollei muusta tämän osan määräyksestä muuta seuraa, asuinmaan lainsäädännön piiriin.
2. Pohjoismaan lipun alla kulkevalla aluksella palvelevan pohjoismaan kansalaisen katsotaan asuvan ja palvelevan siinä maassa, jonka lipun alla alus kulkee.
3. Jos pohjoismaan lipun alla kulkeva alus annetaan vuokralle pääasiassa ilman miehistöä toisessa pohjoismaassa olevalle varustamolle, toisen kappaleen määräys koskee vain henkilöä, joka on aluksen omistajan tai sellaisen henkilön

palveluksessa, jonka palveluksia aluksen omistaja käyttää. Varustamon tai varustamon käyttämän henkilön palkkaaman pohjoismaan kansalaisen katsotaan asuvan ja palvelevan viimeksimainitussa maassa.

7 artikla

1. Henkilö, joka työskentelee muussa pohjoismaassa kuin missä hän asuu, kuuluu tässä työssä työskentelymaan lainsäädännön piiriin, kun on kysymys oikeudesta etuuksiin, jotka riippuvat ansiotyöstä tai sen tuottamasta tulosta.
2. Henkilön, joka työskentelee kahdessa tai useammassa pohjoismaassa, katsotaan työskentelevän siellä, missä työnantaja asuu tai missä yrityksellä on kotipaikka.
3. Lento- tai maakuujetusyrityksen matkustavaan henkilökuntaan kuuluvan katsotaan työskentelevän siellä, missä hänellä on kiinteä asemapaikka.
4. Pohjoismaassa tehdyksi työksi luetaan myös työ luonnonvarojen tutkimiseksi ja hyödyntämiseksi tämän maan mannerjalustalla sellaisena kuin tämä on määritelty 29 huhtikuuta 1958 päivätyssä mannerjalustaa koskevassa Geneven yleissopimuksessa.

8 artikla

1. Jos työnantaja lähettää työntekijän yhdestä pohjoismaasta toiseen suorittamaan työnantajan lukuun työtä, jonka arvioidaan kestävän enintään kaksitoista kuukautta, kuuluu hän 7 artiklassa tarkoitettujen etuuksien suhteen edelleen ensiksi mainitun maan lainsäädännön piiriin.
2. Jos työ siinä maassa, johon työntekijä on lähetetty,

jatkuu arvioitua pitempään ja yli kaksitoista kuukautta, voidaan ensimmäisessä kappaleessa sanottua noudattaa työn loppuunsaattamiseen saakka siliä edellytyksellä, että asianosaisten maiden asianomaiset viranomaiset antavat tähän suostumuksensa.

3. Tämän artiklan määräyksiä sovellettaessa on voimassa mitä 7 artiklan neljännessä kappaleessa on sanottu.

9 artikla

Tämä sopimus ei koske 18 huhtikuuta 1961 tehdyn diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen eikä 24 huhtikuuta 1963 tehdyn konsulaarisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen niitä määräyksiä, jotka liittyvät 2 artiklan ensimmäisessä kappaleessa mainittuun lainsäädäntöön. Oikeudesta hoitoetuuksiin määrätään erikseen kolmannen osan 1 luvussa.

10 artikla

Maksut tämän sopimuksen mukaisista etuuksista suoritetaan siinä maassa, jonka lainsäädäntö koskee oikeutta etuuksiin, jotka riippuvat ansiotyöstä tai ansiotyön tuloista. Tällaisia maksuja ei saa periä toisessa maassa.

11 artikla

Kahden tai useamman pohjoismaan asianomaiset viranomaiset voivat sopia erityisten henkilöryhmien tai henkilöiden osalta poikkeuksista tämän osan määräyksiin. Ilmoitus tällaisesta sopimuksesta on toimitettava Tanskan ulkoministeriölle, jonka on puolestaan ilmoitettava asiasta mainittuun sopimukseen osallistumattomien maiden asianomaisille viranomaisille.

KOLMAS OSA

Erityisiä määräyksiä oikeudesta etuuksiin

1. luku

Sairauteen ja äitiyteen tai isyyteen perustuvat etuudet

12 artikla

1. Pohjoismaasta toiseen pohjoismaahan muuttavalla henkilöllä on oikeus, kun on kyse oikeudesta etuuksiin sairauden ja äitiyden tai isyyden perusteella, uudessa asuinmaassaan vedota oloihin sinä aikana, jolloin hän kuului entisen asuinmaansa lainsäädännön piiriin. Myönnettäessä etuuksia uudessa asuinmaassa on otettava huomioon entisessä asuinmaassa maksetut etuudet.

2. Tämän artiklan mukainen oikeus etuuteen on olemassa myös ennen uuteen asuinmaahan asettumista alkaneen sairauden tai raskauden taikka tapahtuneen synnytyksen perusteella. Tämä yleissopimus ei kuitenkaan anna oikeutta etuuteen, jos voidaan olettaa toiseen maahan muuttamisen tarkoituksena olleen saada tällainen etuus.

3. Jos muuton aikaan maksetaan päivärahaa entisestä asuinmaasta, jatkossa maksettava päiväraha on maksettava uudesta asuinmaasta tämän maan lainsäädännön mukaisesti. Tarpeen vaatiessa on otettava huomioon entisessä asuinmaassa hankittu ansiotulo.

4. Tämän artiklan määräykset koskevat vastaavasti henkilöä, jolla muusta syystä kuin muutosta on tämän sopimuksen toisen osan määräysten mukaan oikeus sairauden ja äitiyden tai isyyden perusteella annettavaan etuuteen

muusta pohjoismaasta kuin siitä, jonka lainsäädännön piiriin hän on aikaisemmin kuulunut.

13 artikla

Henkilöllä, joka työskentelee palveluksessa olevana toisessa pohjoismaassa kuin missä hän asuu, on sairauden johdosta oikeus päivärahaan työskentelymaasta niin kauan kuin palvelussuhde kestää, kuitenkin vähintään 90 päivän ajan. Tämän jälkeen jatkossa suoritettava päiväraha maksetaan asuinmaasta, jolloin sovelletaan 12 artiklan määräyksiä.

14 artikla

1. Jossakin pohjoismaassa asuva ja siellä hoitoetuuksiin oikeutettu henkilö saa, jos hän joutuu sairaanhoidon tarpeeseen toisessa pohjoismaassa oleskellessaan, hoitoetuuksia oleskelumaasta tämän maan lainsäädännön mukaisesti. Sama koskee henkilöä, joka ei ole pohjoismaiden kansalainen mutta jolla on oikeus hoitoetuuksiin pohjoismaassa sen perusteella, että hän työskentelee pohjoismaan lipun alla kulkevalla aluksella.

2. Tämän artiklan mukaista oikeutta etuuksiin ei ole, jos maassa oleskelun tarkoituksena voidaan olettaa olevan hoitoetuuksien saaminen siellä. Maassa muista syistä kuin työn tai opiskelun vuoksi oleskelevalla henkilöllä on oikeus hoitoetuuksiin synnytyksen yhteydessä ainoastaan, mikäli kohtuudella ei ole voitu ennakoida synnytyksen tapahtuvan tämän oleskelun aikana.

3. Tämän artiklan mukaista oikeutta etuuksiin ei ole sen ajankohdan jälkeen, jolloin hoidettavan tila sallii hänen matkustaa asuinmaahansa. Etuudet tulce

kuitenkin edelleenkin antaa, milloin olosuhteisiin katsoen ei ole kohtuullista osoittaa sairasta saamaan hoitoa asuinmaastaan.

4. Matkustettaessa kotiin asuinmaahan on oleskeluun korvattava siitä aiheutuva lisäkustannus, että henkilö joutuu sairautentilansa vuoksi käyttämään kalliimpaa matkustustapaa kuin hän muuten olisi käyttänyt.

15 artikla

Henkilöillä, jotka eivät 9 artiklassa mainittujen yleissopimusten mukaan kuulu sen maan lainsäädännön piiriin, jossa he ovat virantoimituksessa, on kuitenkin oikeus hoitoetuksiin sairauden ja äitiyden tai isyyden johdosta virantoimitusmaan lainsäädännön mukaisesti. Mitään maksuja ei virantoimitusmaassa tule periä.

16 artikla

Pohjoismaan lainsäädännössä olevia määräyksiä rajoituksista ulkomailla oleskelevalle maksettavan päivärahan maksamisessa ei sovelleta päivärahan oikeutetun oleskellessa toisessa pohjoismaassa.

17 artikla

Jos pohjoismaassa toimiva työnantaja maksaa sairaustaiikka äitiys- tai isyyssajan palkkaa työntekijälle, joka saa samalta ajalta ja saman tulon perusteella päivärahaa toisesta pohjoismaasta, työnantajalla on oikeus nostaa mainittu päiväraha työntekijän sijasta ikään kuin päiväraha olisi maksettu työskentelymaasta.

2. luku

Työkyvyttömyyden, vanhuuden ja kuolemantapauksen
perusteella annettavat etuudet

Peruseläke

18 artikla

1. Pohjoismaan kansalaisella on toisessa pohjoismaassa asuessaan samoin edellytyksin kuin maan omilla kansalaisilla ja muutoin tässä artiklassa mainituin ehdoin oikeus peruseläkkeeseen asuinmaasta. Peruseläkkeellä tarkoitetaan sellaista yleistä eläkettä, joka ei määrydy aikaisempien ansiotulojen tai suoritettujen maksujen perusteella.
2. Ensimmäisessä kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa suoritetaan peruseläkettä,
 - 1) kun on kyseessä vanhuuseläke, jos eläkkeenhakija keskeytyksettä on oleskellut maassa vähintään viimeksi kuluneet kolme vuotta,
 - 2) kun on kyseessä työkyvyttömyyseläke, jos eläkkeenhakija
 - a) keskeytyksettä on oleskellut maassa vähintään viimeksi kuluneet kolme vuotta, tai
 - b) keskeytyksettä on oleskellut maassa viimeksi kuluneen vuoden ajan ja on tällöin vähintään yhden vuoden yhtäjaksoisen ajan ruumiillisesti ja henkisesti ollut kykenevä tavalliseen ansiotoimintaan.
 - 3) kun on kyseessä perhe-eläke,
 - a) jos jälkeenjäänyt keskeytyksettä on oleskellut maassa vähintään viimeksi kuluneet kolme vuotta, tai
 - b) jos vainaja kuollessaan sai työkyvyttömyyseläkettä maasta taikka täytti kohdissa 2 a) tai b) mainitut, tietyn pituista maassaoleskelua koskevat vaatimukset,

kaikki sillä edellytyksellä, että jälkseenjäänyt kuolemantapauksen sattuessa asui samassa maassa.

3. Jos henkilö saa työkyvyttömyyseläkettä tai perhe-eläkettä tämän artiklan mukaan, on eläke huolimatta oleskeluajan pituudesta korvattava vanhuuseläkkeellä henkilön saavuttaessa asuinmaassa voimassa olevan yleisen eläkeiän.

4. Tilapäistä poissaoloa ei oteta huomioon harkittaessa kuinka toisessa kappaleessa esitettyä vaatimusta ilman keskeytystä tapahtuneesta oleskelusta on noudatettu. Tällaiseksi poissaoloksi on katsottava joka tapauksessa poissaolo, joka kuliakin kerralla ei kestä yli neljää kuukautta tai kun kyseessä on vaatimus yhden vuoden keskeytystä tapahtuneesta oleskelusta, ei yli yhden kuukauden. Väliaikaisen poissaolon jaksoja ei lueta oleskeluajaksi.

19 artikla

1. Edellä 18 artiklassa tarkoitettua peruseläkettä suoritetaan sen yhteenlasketun ajan perusteella, jonka eläkkeeseen oikeutettu henkilö on asunut yhdessä tai useammassa pohjoismaassa.

2. Jos ensimmäisen kappaleen mukaisen asumisajan pituus on vähintään neljäkymmentä vuotta, suoritetaan peruseläkettä ilman asumisajan perusteella tehtävää vähennystä. Muussa tapauksessa peruseläkettä suoritetaan vähintään yksi neljäskymmenesosa kultakin asumisvuodelta. Eläkettä määrättäessä ei oteta huomioon henkilön kuudetta-toista ikävuotta edeltänyttä eikä asuinmaassa voimassa olevan yleisen eläkeiän jälkeistä aikaa. Jos eläkettä aletaan suorittaa ennen kuin eläkkeeseen oikeutettu henkilö täyttää yleisen eläkeiän, luetaan hänen hyväkseen myös aika siihen saakka, jolloin hän täyttää eläkeiän.

3. Jälkeenjääneen puolison perhe-eläke määräytyy vastaavalla tavalla lasketun vainajan asumisajan perusteella, jos tämä aika on pitempi kuin eläkkeeseen oikeutetun henkilön asumisaika. Sama koskee sellaisen jälkeenjääneen puolison vanhuuseläkettä, jolla olisi ollut oikeus saada perhe-eläkettä, jollei hän olisi ollut täyttänyt eläkeikää. Jälkeenjääneelle lapselle suoritetaan perhe-eläkettä ilman asumisajan pituuden perusteella tehtävää vähennystä.

4. Jos peruseläke jonkin pohjoismaan lainsäädännön mukaan määräytyy asumisajan perusteella sanotussa maassa, luetaan maan kansalaisille asumisaika muussa pohjoismaassa asumisajaksi kotimaassa.

5. Jos peruseläkettä asuinmaasta saavalla pohjoismaan kansalaisella samanaikaisesti on oikeus saada peruseläkettä toisesta pohjoismaasta sen maan lainsäädännön mukaan, suoritetaan eläkettä jälkimmäisestä maasta vain siltä osin kuin se määrältään ylittää asuinmaan eläkkeen. Nyt sanottu ei kuitenkaan ole voimassa, jos molemmat eläkkeet lasketaan ainoastaan asianomaisessa maassa asutun ajan perusteella ja asuinmaasta maksettavan eläkkeen laskemisen perustana oleva asumisaika on vähemmän kuin 40 vuotta.

20 artikla

1. Jos pohjoismaan kansalainen muuttaa pohjoismaasta toiseen ja eläketapahtuma sattuu ennen kuin niin pitkä aika on kulunut, että peruseläkettä voidaan suorittaa uudesta asuinmaasta, suoritetaan peruseläke siitä maasta, jossa hän viimeksi on täyttänyt peruseläkeoikeuden aikaehdot ikään kuin hän edelleen asuisi siellä.

Edellä sanottu on voimassa sillä edellytyksellä, että eläkehakemus jätetään kolmen vuoden kuluessa siitä, kun hakija on muuttanut viimeksi mainitusta maasta.

2. Jos kotimaassaan peruseläkettä nauttiva pohjoismaan kansalainen muuttaa toiseen pohjoismaahan, säilyttää hän oikeutensa saada peruseläkettä sitä suorittavasta maasta.

3. Ensimmäisessä tai toisessa kappaleessa tarkoitettua peruseläkettä suoritetaan siihen saakka, kunnes eläkkeeseen oikeutettu henkilö saa peruseläkettä siitä maasta, johon hän on muuttanut, tai kunnes hänen oleskelunsa siellä täyttää kyseisen peruseläkkeen saamiseksi asetetut, määräajan pituista maassaoleskelua koskevat edellytykset, kuitenkin enintään kolmen vuoden ajan. Kotimaahansa muuttavan henkilön oikeus edellä tarkoitettuun eläkkeeseen lakkaa joka tapauksessa hänen täyttäessään kotimaassa voimassa olevan eläkelain.

4. Jos henkilöllä uuden asuinmaan lainsäädännön mukaan on oikeus saada peruseläkettä, joka määräytyy yksinomaan asumisajan perusteella tässä maassa, sanottu eläke ei estä eläkkeen suorittamista tämän artiklan määräysten mukaisesti entisestä asuinmaasta. Eläkettä suoritetaan kuitenkin viimeksi mainitusta maasta vain siltä osin, kuin se määrältään ylittää aikaisemmin mainitun eläkkeen.

Lisäeläke

21 artikla

Vakuutuskaudet, jotka henkilö on täyttänyt useiden pohjoismaiden lisäeläkevakuutusta koskevan lainsäädännön mukaan, on yhdistettävä niiltä osin kuin ne eivät ole samanaikaisia. Edellytyksenä on, että tämä on tarpeen niiden ehtojen täyttämiseksi, jotka koskevat oikeutta lisäeläkkeen saamiseen jostakin näistä maista.

22 artikla

Lisäeläkkeeseen ei saa muissa kuin 23 artiklassa mainituissa tapauksissa vaikuttaa se seikka, että henkilöllä on oikeus lisäeläkkeeseen toisestakin pohjoismaasta.

23 artikla

1. Jos useammassa kuin yhdessä pohjoismaassa ovat lisäeläkkeen laskemista koskevat ehdot täytetyt, niin laskeminen on suoritettava vain siinä maassa, jossa laskemista seuraavasta eläkkeen korotuksesta tulee suurin. Lisäeläkkeeseen oikeuttavat ehdot voivat myös perustua olettamukseen, että vakuutuskaudet olisi täytetty, jollei eläketapahtumaa olisi sattunut.

2. Jos jossakin maassa annetaan uusi tai muutettu päätös yksityisessä eläkeasiassa, on harkittava uudelleen, mistä maasta ensimmäisessä kappaleessa mainitun olettamuksen mukaan laskettu lisäeläke on maksettava.

3. Tämän artiklan määräykset eivät ole voimassa tapauksessa, jossa henkilö on ansainnut eläkeoikeutta useissa maissa samanaikaisesti eläketapahtumaa välittömästi edeltäneinä kahtena vuonna.

3 luku

Työtaturmaetuudet

24 artikla

1. Työtaturman perusteella annettavia etuuksia koskevaan oikeuteen ei saa vaikuttaa se seikka, että etuuteen oikeutettu asuu tai oleskelee muussa pohjoismaassa kuin siinä, jonka lainsäädännön piiriin vahinko tämän sopimuksen toisen osan mukaan kuuluu.

2. Sopimuksen määräyksiä oikeudesta hoitoetuuksiin asuin- tai oleskelumaassa sovelletaan myös työtaturmiin.

25 artikla

1. Jos ammattitaudin perusteella suoritettavaa etuutta voidaan maksaa useamman kuin yhden pohjoismaan lainsäädännön mukaan, maksetaan etuutta vain sen maan lainsäädännön mukaan, jossa viimeksi, ennen ammattitaudin ilmaantumista harjoitettiin tautiin altistavan toimintaa.

2. Jonkin pohjoismaan lainsäädännön mukaisesti korvauksen aiheuttaneen ammattitaudin pahentuessa tulee tämän maan vastata myös taudin pahenemisesta, ellei sen katsota johtuvan toisessa pohjoismaassa tehdystä työstä.

4 luku

Työttömyysetuudet

26 artikla

Tarkempia määräyksiä oikeudesta työttömyyden perusteella annettaviin etuuksiin on Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä 26 kesäkuuta 1976 tehdystä sopimuksesta säännöksiä, jotka koskevat etuuteen oikeuttavien

aikojen ym. hyväksilukemista työttömyysvakuutettujen päivärahan saamisoikeuden yhteydessä.

27 artikla

Asianomaisten viranomaisten tulee yhteistyössä antaa määräykset, jotka vaaditaan tämän sopimuksen yhdenmukaisen pohjoismaisen soveltamisen varmistamiseksi.

NELJÄS OSA

Muut määräykset

28 artikla

Tätä sopimusta sovellettaessa on viranomaisten ja laitosten avustettava toisiaan tarpeellisessa määrin. Kussakin pohjoismaassa tulee olla erityinen yhdyselin, jonka valitsee asianomainen viranomais.

29 artikla

1. Jos henkilö hakee jonkin pohjoismaan laitokselta etuutta toisen pohjoismaan lainsäädännön mukaan, laitoksen tulee välittömästi lähettää hakemus kyseisen maan asianomaiselle laitokselle. Hakemus on katsottava tehdyksi siellä sinä päivänä, jona hakemus jätettiin ensiksi mainitussa maassa.

2. Jos valitus tai muu kuin ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettu asiakirja on jonkin pohjoismaan lainsäädännön mukaan jätettävä tietyn ajan kuluessa, jotta se voitaisiin ottaa huomioon, asiakirja katsotaan saapuneeksi määräajassa, jos se on jätetty saman ajan kuluessa toisen pohjoismaan laitokselle. Tämän laitoksen tulee välittömästi lähettää asiakirja asianomaiselle laitokselle.

30 artikla

1. Jos jonkin pohjoismaan laitos on suorittanut etuutta sellaisissa olosuhteissa, että takaisinmaksuvelvollisuus on syntynyt, saadaan liikasuuritus pidättää toisessa pohjoismaassa maksettavasta etuudesta, jos tämän maan oikeussäännökset sen sallivat.

2. Jos jonkin pohjoismaan laitos on suorittanut etuutta ennakkona odotettaessa lopullista päätöstä ja jos edunsaajalla ei sittemmin enää katsota olevan oikeutta etuuteen tai hänellä katsotaan olevan oikeus pienempään etuuteen, saadaan toisesta pohjoismaasta samalta ajalta suoritettava vastaava etuus pidättää. Samaa sovelletaan, kun etuus on maksettu noudattamatta tämän sopimuksen määräyksiä tai kun myöhempi sopimuksen soveltaminen johtaa siihen, ettei etuutta olisi pitänyt maksaa ensiksi mainitussa maassa tai se olisi pitänyt maksaa pienempänä.

3. Ensimmäisen tai toisen kappaleen nojalla pidätetty summa on toimitettava sille laitokselle, jonka olisi pitänyt jättää etuus maksamatta tai jonka olisi pitänyt maksaa etuus pienempänä.

31 artikla

1. Elatukseen oikeuttavaa asiakirjaa, joka on laadittu jossakin pohjoismaassa ja joka voi siellä olla perusteena elatustuen perimiselle, tulee pitää elatustuen ennakon saantiin pätevänä perusteena toisessakin pohjoismaassa. Ellei asiakirja ole tuomioistuimen tai muun julkisen viranomaisen päätös, se on varustettava todistuksella siitä, että se voi olla perusteena elatustuen perimiselle elatusvelvolliselta siinä maassa, jossa asiakirja on laadittu.

2. Elatustuen ennakkoa saadaan pidättää siinä määrin kuin sitä on suoritettu toisesta pohjoismaasta samalta ajalta.

32 artikla

Toisen pohjoismaan kansalaisen pääasiallisesta elatuksesta tai muusta sosiaalisesta huolenpidosta jatkuvasti vastaava pohjoismaa ei voi tämän perusteella vaatia henkilön vastaanottamista kotimaassa, jos hänen perhesuhteensa, siteensä asuinmaahan tai muut olosuhteet puoltavat hänen asuinmaahan jäämisensä sallimista, eikä ainakaan, jos hän vähintään viiden viimeksi kuluneen vuoden ajan on asunut maassa.

33 artikla

Tähän sopimukseen ei voi vedota peruseläkkeen maksatusoikeuden saamiseksi henkilölle, joka ei asu pohjoismaassa. Sopimukseen ei myöskään voi vedota oikeuden saamiseksi etuuksien ansaitsemiseen pohjoismaiden ulkopuolella.

34 artikla

1. Tämä sopimus ei koske sopimuksen voimaantulusta edeltävältä ajalta suoritettuja etuuksia ja maksuja.
2. Määrättäessä oikeutta tämän sopimuksen perusteella suoritettaviin etuuksiin on myös otettava huomioon ennen sopimuksen voimaantulusta täytetyt vakuutus-, työskentely- ja asumiskaudet.
3. Tämän sopimuksen 23 artiklaa sovelletaan myös eläkkeeseen, jota sopimuksen voimaantullessa maksetaan soveltaen 15 syyskuuta 1955 tehdyn sopimuksen artiklaa 5 b).

35 artikla

Tämä sopimus ei saa johtaa sopimuksen voimaantulon ajankohtana maksettavien etuuksien alenemiseen.

36 artikla

1. Jos jokin maa haluaa irtisanoa sopimuksen, on siitä tehtävä kirjallinen ilmoitus Tanskan ulkoministeriölle, jonka tulee ilmoittaa asiasta muiden pohjoismaiden hallituksille.
2. Irtisanominen koskee ainoastaan irtisanomisilmoituksen tehnyttä maata, ja se on voimassa sen kalenterivuoden alusta lukien, joka tulee vähintään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun Tanskan ulkoministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen.
3. Jos sopimus irtisanotaan, jäävät sopimuksen perusteella saavutetut oikeudet edelleenkin voimaan.

37 artikla

1. Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat on talletettava Tanskan ulkoministeriöön.
2. Sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka lähinnä seuraa kahden täyden kalenterikuukauden kuluttua siitä päivästä lukien, kun kaikkien maiden ratifioimiskirjat talletettiin.

38 artikla

Tämän sopimuksen tullessa voimaan lakkaavat 15 päivänä syyskuuta 1955 tehty sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä sosiaaliturvasta siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja lisäyksineen samoin kuin

6 helmikuuta 1975 tehty mainittujen maiden välinen
sopimus sairaus-, raskaus- ja synnytysetuuksista.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet ovat siihen valtuutet-
tuina allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty yhtenä kappaleena suomen, islannin, norjan, ruotsin
ja tanskan kielellä. Kaikki tekstit ovat yhtä todistus-
voimaisia.

Kööpenhaminassa 5 päivänä maaliskuuta 1981

Suomen Tasavallan Presidentin
valtuuttamana

LIITE 1

SUOMEN, ISLANNIN, NORJAN, RUOTSIN JA
TANSKAN VÄLISEEN SOSIAALITURVASOPI-
MUKSEEN

Kansallisen lainsäädännön soveltamista
koskevia määräyksiä

A. TANSKA

1. 6 artiklaan

Määräykset artiklan 6 toisessa ja kolmannessa kappa-
leessa eivät vaikuta Tanskassa asuvan henkilön oikeuk-
siin saada hoitoetuuksia Tanskassa sairauden tai synny-
tyksen yhteydessä.

2. 14 artiklaan

1. Julkista sairausvakuutusta koskevan lain mukainen
hautausavustus ei kuulu sairauden perusteella myönnet-
täviä hoitoetuuksia koskevien määräysten piiriin.

3. 18 artiklaan

Kun ehdot jälkeenjääneen perhe-eläkkeen saamiseksi 18
artiklan toisen kappaleen kohdan 2b) mukaan on täytetty,
on asumisaika muussa pohjoismaassa rinnastettava asu-
misaikaan Tanskassa kun ratkaistaan, onko ehto vähin-
tään yhden vuoden Tanskassa asumisesta alemman ikära-
jan jälkeen täytetty eläkeoikeuden ansaitsemiseksi
asumisajan perusteella.

4. 19 artiklaan

a) Muiden pohjoismaiden kansalaisilla on oikeus saada
täyttä Tanskan vanhuuseläkettä kansaneläkeläisissä
olevan säännöksen mukaisesti, joka koskee vähintään
kymmenen vuotta Tanskassa asuneen henkilön oikeutta

täyteen eläkkeeseen. Edellytyksenä on kuitenkin, että asuminen on tapahtunut niiden ikärajojen sisällä, jotka koskevat eläkeoikeuden ansaitsemista asumisajan perusteella, ja että ajasta vähintään viisi vuotta on ollut välittömästi ennen normaalia eläkeikää. Asumisaikaa muissa pohjoismaissa ei oteta huomioon ratkaistaessa, voidaanko täyttää eläkettä myöntää mainitun säännöksen mukaisesti.

- b) Sovellettaessa 19 artiklan toisen kappaleen kolmatta kohtaa luetaan asumisaika muissa pohjoismaissa hyväksi, kun lasketaan eläkettä henkilölle, jonka on sopimuksen mukaan määrä saada eläkettä Tanskasta. Edellytyksenä on, että kyseinen henkilö on saavuttanut Tanskan eläkelainsäädännön mukaisen alemman ikärajan, joka koskee eläkeoikeuden ansaitsemista asumisajan perusteella.
- c) Määräyksiä 19 artiklan kolmannessa kappaleessa sovelletaan vastaavasti Tanskan työkyvyttömyyttä yms. koskevan lain mukaiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen sanotussa laissa mainituilla endoilla.
- d) Määrättäessä Tanskan lainsäädännön mukaista leskeneläkettä, työkyvyttömyyseläkettä ja vanhuuseläkettä sellaiselle henkilölle, jonka puoliso on kuollut, kuolleen puolison asumisajan perusteella pohjoismaissa, tulee sitä koskevat työkyvyttömyyseläkelaisissa, leskeneläkelaisissa ja kansaneläkelaisissa säädetyt edellytykset olla täytetyt. Kun on kyseessä asumisajan laskeminen siitä ajankohdasta, jolloin eläkettä ryhdytään suorittamaan, asuinmaassa voimassa olevaan eläkeikään, otetaan perusteeksi jälkeenneen puolison ikä eläketapantumana sattuessa.

5. 20 artiklaan

- a) Muussa pohjoismaassa kuin Tanskassa asuva pohjoismaiden kansalainen ei voi 20 artiklan ensimmäisen kappaleen mukaisesti saada ennenaikaista vanhuuseläkettä Tanskassa työttömyyden tai vastaavanlaisen työllisyysmahdollisuuden puuttumisen perusteella ikäendoista myönnettävällä erivapaudella.
- b) Yksinäiselle naiselle, joka on täyttänyt 62 vuotta, suoritetaan vanhuuseläkettä Tanskasta 20 artiklan toisen kappaleen mukaisesti mainitun artiklan kolmannessa kappaleessa tarkoitetun, muuttoa seuraavan kolmivuotiskauden jälkeen niin kauan kuin eläkkeensaaja ei ole täyttänyt asuinmaan yleistä eläkeikää.
- c) Henkilöille, jotka ikäendoista myönnettyllä erivapaudella saavat ennenaikaista vanhuuseläkettä Tanskasta muutettuaan toiseen pohjoismaahan ennen tämän sopimuksen voimaantuloa, suoritetaan eläkettä 4 artiklan 1 kappaleessa tarkoitetun muuttoa seuraavan kolmivuotiskauden jälkeen niin kauan kuin eläkkeensaaja ei ole täyttänyt asuinmaan yleistä eläkeikää.

6. 21 artiklaan

Sovellettaessa 21 artiklaa katsotaan työmarkkinoiden lisäeläkejärjestelmän sellaisten jäsenten, joiden hyväksi on kalenterivuoden aikana maksettu täyden yhden vuoden vakuutuskauden saavuttamiseksi tarpeellinen maksujen määrä, täyttäneen täyden vuoden mittaisen vakuutuskauden. Sellaisten jäsenten, joiden hyväksi on maksettu pienempi määrä maksuja, katsotaan täyttäneen niin suuren osan vuodesta käsittävän vakuutuskauden, joka vastaa suoritettujen maksujen määrän ja täyden vakuutuskausi vuoden saavuttamiseksi tarpeen olevan määrän välistä suhdetta.

B. SUOMI

1. 5 artiklaan

Määrättäessä oikeudesta Suomen lainsäädännön mukaiseen äitiysrahaan on otettava huomioon myös päiväraha jota toisen pohjoismaan lainsäädännön mukaan maksetaan saman äitiyden tai isyyden perusteella toiselle vanhemmista.

2. 18-20 artiklaan

a) Myönnettäessä kansaneläkettä muussa sopimusmaassa kuin Suomessa asuville henkilöille, määräytyy eläke ja siihen liittyvät lisät niiden säännöksiin mukaan, jotka koskevat halvimpaan kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitettuun kuntaryhmään kuuluvassa kunnassa asuvaa eläkkeensaajaa.

b) Määrättäessä oikeudesta kansaneläkkeeseen suoritettavaan eläkkeensaajan asumistukilain mukaiseen asumistukeen otetaan huomioon ainoastaan asumiskustannukset Suomessa.

c) Kansaneläkelain §:ssä 20 ja 22 C tarkoitettua työttömyyseläkettä pidetään 18 artiklaa sovellettaessa työkyvyttömyyseläkkeenä.

d) Kansaneläkelain §:ssä 20 ja 22 c tarkoitettuun työttömyyseläkkeeseen ei sovelleta 20 artiklan määräyksiä.

3. 21 artiklaan

Sovellettaessa 21 artiklaa luetaan sellaiselle henkilölle, joka on ollut vakuutettuna lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelain mukaan, hyväksi yhden kuukauden pituinen vakuutuskausi jokaiselta sellaiselta kalenterikuukaudelta, jolta hänen hyväkseen on suoritettu maksu työeläkekassaan.

C. ISLANTI

1. 18 - 20 artiklaan

Kun 18 artiklan toisessa kappaleessa mainittu oleskeluaika on päättynyt, rinnastetaan Islannissa vakuutusaikaa määrättäessä asumisaika toisessa pohjoismaassa asumisaikaan Islannissa. Tämä on voimassa olipa Islantiin asumaan asettava Islannin tai muun pohjoismaan kansalainen. Sellaisten Islannin kansalaisten osalta, jotka saavutettuaan voimassa olevan eläkeiän asettuvat asumaan Islantiin, rinnastetaan asumisaika toisessa pohjoismaassa asumisaikaan Islannissa vaikka 18 artiklan toisessa kappaleessa tarkoitettua asumisen vähimmäisaikaa koskevaa vaatimusta ei oisikaan täytetty.

2. 19 artiklaan

Sovellettaessa 19 artiklaa suoritetaan Islannin kansanvakuutuslain 24 artiklan säännösten mukainen vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen saajille suoritettava lapsikorotus täysimääräisenä asumisajan pituuteen katsomatta.

3. 21 artiklaan

Sovellettaessa 21 artiklaa katsotaan lain mukaan perustettujen tai valtiovarainministeriön tunnustamien islantilaisten eilikekassojen jäsenten täyttäneen koko vuoden pituisen vakuutuskauden sillä edellytyksellä, että heidän hyväkseen on kalenterivuoden aikana maksettu vähintään 10 prosentin suuruiset maksut.

4. 22 artiklaan

Laskettaessa ammattiyhdistysten vanhemmille jäsenille maksettavaa eläkettä koskevan lain mukaista eläkettä vähennetään muusta pohjoismaasta tuleva lisäeläke samalla tavoin kuin islantilaisen eläkekassan maksama eläke.

D. NORJA

1. 5 artiklaan

Määrättäessä vahemman oikeudesta Norjan lainsäädännön mukaiseen synnytysrahaan on otettava huomioon päiväraha, jota suoritetaan toiselle vanhemmista muun pohjoismaan lainsäädännön mukaan.

2. 6 artiklaan

a) 6 artiklan toisen kappaleen määräyksestä huolimatta kuuluvat norjalaisella aluksella ulkomaan liikenteessä palvelevat Suomen, Islannin, Ruotsin ja Tanskan kansalaiset merimieseläkevakuutuslainsäädännön piiriin vain, jos he tosiasiallisesti asuvat Norjassa.

3. 10 artiklaan

Kansanvakuutuksesta annetussa laissa olevaa säännöstä, jonka mukaan työnantajan maksu on suoritettava ulkomaan kansalaiselle ulkomailla tehdystä työstä annettavasta korvauksesta vain, jos henkilö asuu Norjassa tai palvelee ulkomaan liikenteessä olevalla norjalaisella laivalla, ei sovelleta 7 ja 8 artiklaa sovellettaessa.

4. 12 - 17 artiklaan

12 - 17 artiklan määräykset eivät koske 17 päivänä kesäkuuta 1966 annetun kansanvakuutuslain 12 luvun mukaisia etuuksia vanhemmille, jotka ovat naimattomia, eronneita tai asuvat asumuserossa.

5. 18 - 20 artiklaan

Kun 18 artiklan toisessa kappaleessa mainittu asumisaika on päättynyt, rinnastetaan vakuutus-aikaa Norjassa määrättäessä asumisaika muussa pohjoismaassa asumisaikaan Norjassa. Tämä koskee sekä Norjaan asumaan asettuvia Norjan kansalaisia että toisen pohjoismaan kansalaisia. Sellaisten Norjan kansalaisten kohdalla, jotka saavutettuaan voimassa olevan eläkeiän asettuvat asumaan Norjaan, rinnastetaan asumisaika toisessa pohjoismaassa asumisaikaan Norjassa, vaikka 18 artiklan toisessa kappaleessa tarkoitettua asumisen vähimmäisaikaa koskevaa vaatimusta ei olisikaan täytetty.

6. 19 artiklaan

a) Seuraavat kansanvakuutuksesta annetun lain mukaiset etuudet suoritetaan tekemättä niistä vähennystä asumisajan perusteella.

1. Kansanvakuutuksesta annetun lain mukaiseen eläkkeeseen suoritetaan lapsikorotus.
2. Kansanvakuutuksesta annetun lain 8 - 2 §:n ensimmäisen kappaleen kohdan a) mukainen perustuki.
3. Kansanvakuutuksesta annetun lain 8 - 2 §:n ensimmäisen kappaleen kohdan b) mukainen aputuki.

4. Kansanvakuutuksesta annetun lain 10 - 2 §:n mukainen lastenhoitotuki.

- b) Sovellettaessa 19 artiklan toisen kappaleen määräyksiä otetaan asumisvuosina huomioon myös ne kalenterivuodet, joiden aikana henkilö täyttää 76, 68 tai 69 vuotta ja on ansainnut eläkepisteitä.
- c) Ensimmäiselle lapselle molempien vanhempien kuoltua suoritettava lapseneläke määräytyy 19 artiklan ensimmäisen kappaleen mukaan verrattuna artiklan toiseen, kolmanteen ja neljänteen kappaleeseen ja on saman suuruinen kuin jälkeenjääneen eläke sille vanhemmalle, joka kyseisessä tapauksessa olisi saanut suuremman jälkeenjääneen eläkkeen.

7. 20 artiklaan

- a) Hyvityslisää kansanvakuutusetuuteen 19 päivänä joulukuuta 1969 annetun lain mukaan maksetaan vain Norjassa asuville henkilöille.
- b) Perustukea, aputukea ja lastenhoitotukea suoritetaan muussa pohjoismaassa kuin Norjassa asuvalle pohjoismaan kansalaiselle vain siinä määrin kuin Norjan lainsäädännöstä johtuu.

8. 21 - 23 artiklaan

Pohjoismaan kansalaisen lisäeläkeoikeuden suhteen rinnastetaan oleskelu tai asuminen toisessa pohjoismaassa oleskeluun tai asumiseen Norjassa.

E. RUOTSI

1. 5 artiklaan

Määrättäessä vanhemman oikeutta Ruotsin lainsäädännön mukaiseen vanhempainrahaan vähennetään muun pohjoismaan lainsäädännön mukaan äitiyden tai isyyden johdosta suoritettava päiväraha samalla tavoin kuin toiselle vanhemmista maksettava vanhempainraha.

2. 6 artiklaan

- a) Henkilöllä, joka 6 artiklan toisen kappaleen määräysten mukaan kuuluu Ruotsin vanhempainrahaa koskevan lainsäädännön piiriin ruotsalaisella aluksella palvelemisen takia, on oikeus vanhempainrahaan myös muussa pohjoismaassa kuin Ruotsissa asuvasta lapsesta.
- b) 6 artiklan määräykset eivät vaikuta ruotsalaiseen merimiesrekisteriin kirjoitetun henkilön oikeuteen saada sairaanhoitoetuuksia.

3. 7 artiklaan

Henkilöllä, joka 7 artiklan määräysten mukaan kuuluu Ruotsin vanhempainrahaa koskevan lainsäädännön piiriin asumatta Ruotsissa, on oikeus vanhempainrahaan myös lapsesta, joka asuu samassa maassa kuin kyseinen vakuutettu henkilö.

4. 12 artiklaan

Ruotsin lainsäädännön mukainen vanhempainraha, joka ei ylitä takuutasoa, suoritetaan jos maahan muuttaneella on välittömästi ennen lapsen syntymää tai laskettua syntymäaikaa ollut oikeus hoitoetuuksiin pohjoismaista yhteensä vähintään 18 päivän ajan.

5. 15 artiklaan

Ruotsin osalta annetaan 15 artiklan mukaisia hoitoetuuksia kaikille henkilöille, jotka eivät kuulu Ruotsin sairausvakuutuksen piiriin sen takia, että he kuuluvat jonkin pohjoismaan Ruotsissa olevaan suurlähetystöön tai konsulaattiin.

6. 18 artiklaan

Ruotsin lainsäädännön mukaista ennen aikaista eläkettä pidetään 18 artiklaa sovellettaessa työkyvyttömyyseläkkeenä.

7. 19 artiklaan

a) 19 artiklan määräyksiä ei sovelleta sellaiseen pohjoismaan kansalaiseen, joka asuu Ruotsissa ja joka täyttää Ruotsin lainsäädännön vaatimukset oikeudesta Ruotsin kansaneläkkeeseen.

b) Kansaneläkkeen lapsikorotus, hoitolisä sekä vammaiskorvaus, jota ei suoriteta lisänä kansaneläkkeeseen, suoritetaan täysimääräisenä asumisaikaan katsomatta.

8. 20 artiklaan

Muussa pohjoismaassa kuin Ruotsissa asuvalle pohjoismaan kansalaiselle ei voida 20 artiklaan vedoten suorittaa vanhuuseläkettä Ruotsissa voimassa olevan yleisen eläkeiän täyttämistä edeltävältä ajalta, hoitotukea tai sellaista vammaiskorvausta, jota ei suoriteta lisänä kansaneläkkeeseen.

9. 21 artiklaan

21 artiklaa ei sovelleta Ruotsin lainsäädännön mukaiseen merimieseläkeoikeuteen.

Luettelo Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan väliseen sosiaaliturvasopimukseen liittyvästä lainsäädännöstä

Luettelo 2 artiklan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitusta lainsäädännöstä

Tanska

Laki (kuulutus n:o 94, 9/3 1976) julkisesta sairausvakuutuksesta

Laki (324, 19/6 1974) sairaalalaitoksesta

Laki (kuulutus n:o 431, 3/9 1975) raskaudenaikaisesta terveydenhoidosta ja synnytysavusta

Laki (kuulutus n:o 66, 21/2 1978) sairaus- tai synnytyspäivärahasta

Laki (kuulutus n:o 677, 15/12 1973) työkyvyttömyyseläkkeestä

Laki (kuulutus n:o 676, 15/12 1973) kansaneläkkeestä

Laki (kuulutus n:o 678, 15/12 1978) leskeneläkkeestä

Laki (kuulutus n:o 360, 4/8 1980) eläkeläisten asuntotuesta

Laki (kuulutus n:o 203, 3/5 1978) työmarkkinoiden lisäeläkkeestä

Laki (kuulutus n:o 79, 8/3 1978) työvahinkovakuutuksesta

Laki (kuulutus n:o 373, 15/3 1980) työnvälityksestä ja työttömyysvakuutuksesta

Laki (kuulutus n:o 609, 29/11 1973) lapsilisästä ja perheavustuksista

Laki (kuulutus n:o 333, 27/6 1980) huoltoavusta

Vastaava Färssaaria ja Grönlantia koskeva lainsäädäntö

Suomi

Sairausvakuutuslaki (164/4.7.1963) ja siihen liittyvä lainsäädäntö

Kansanterveyslaki (66/28.1.1972)

Laki kunnallisista yleissairaaloista (561/29.10.1965)
Tuberkuloosilaki (355/26.7.1960)
Mielisairaslaki (187/2.5.1952)
Laki eräistä lääkintölaitoksen maksujen, korvausten ja palkkioiden yleisistä perusteista (547/30.12.1960)
Asetus eräistä sairaanhoitolaitosten maksuista, korvauksista ja palkkioista (178/30.3.1961)
Terveystieteiden laki (469/27.8.1965)
- ja niihin liittyvä lainsäädäntö
Kansaneläkelaki (347/8.6.1956)
Tukilisälaki (590/28.7.1978)
Eläkkeensaajien asumistukilaki (591/28.7.1978)
Tukilisälain ja eläkkeensaajien asumistukilain voimaantulolaki (592/28.7.1978)
Eläkelaki (38/17.1.1969)
Laki lapsen hoitotuesta (444/4.7.1969)
- ja niihin liittyvä lainsäädäntö
Työntekijäin eläkelaki (395/8.7.1961)
Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaki (134/9.2.1962)
Maatalousyrittäjien eläkelaki (467/14.7.1969)
Yrittäjien eläkelaki (468/14.7.1969)
Merimieseläkelaki (72/26.1.1956)
Kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelaki (202/30.4.1964)
Kunnallisten luottamusmiesten eläkelaki (578/21.7.1977)
Evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaki (293/20.5.1966)
Evankelis-luterilaisen kirkon perhe-eläkelaki (258/10.4.1970)
Valtion eläkelaki (280/20.5.1966)
Valtion perhe-eläkelaki (774/31.12.1963)
- ja niihin liittyvä lainsäädäntö
Tapaturmavakuutuslaki (608/20.3.1948)
Ammattitautilaki (368/29.12.1967)
- ja niihin liittyvä lainsäädäntö
Laki valtakunnallisista työttömyyskassoista (125/23.3.1934)
Työllisyyslaki (946/23.12.1971)
- ja niihin liittyvä lainsäädäntö
Lapsilisälaki (541/22.7.1948)

Äitiysavustuslaki (424/13.6.1941)
Huoltolaki (116/17.2.1956)
Lastensuojelulaki (52/17.1.1936)
Laki kehitysvammaisten erityishuollosta (519/23.6.1977)
Laki lasten päivähoidosta (36/19.1.1973)
Kasvatusneuvolalaki (568/2.7.1971)
Laki päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien hoidosta
(96/10.2.1961)
Laki kunnallisesta kodinhoitoavusta (270/6.5.1966)
Invaliidihuoltolaki (907/31.12.1946)
Invaliidirahalaki (374/14.6.1951)
Laki lapsen elatuksen turvaamisesta (122/23.1.1977)
- ja niihin liittyvä lainsäädäntö
Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta (366/4.7.1963)

Islanti

Laki n:o 67/20.4.1971 kansanvakuutuksesta
Laki n:o 57/20.5.1978 terveyspalvelusta
Laki n:o 27/27.4.1970 kuntoutuksesta
Laki n:o 63/16.4.1971 ammattiyhdistysten vanhemmille
jäsenille maksettavasta eläkkeestä
Laki n:o 29/29.4.1963 valtion palveluksessa olevien
eläkerahastosta
Laki n:o 85/30.12.1963 kansakoulunopettajieneläkerahastosta
Laki n:o 16/24.4.1965 sairaanhoitajien eläkerahastosta
Laki n:o 86/11.6.1938 kätilöiden eläkerahastosta
Laki n:o 49/16.5.1974 merimiesten eläkerahastosta
Laki n:o 101/28.12.1970 talonpoikien eläkerahastosta
Eläkekassoja yleensä koskevat lainsäännökset. Vrt. laki
n:o 40/18.5.1978, 30 § artikla, ensimmäinen kohta
Laki n:o 57/27.4.1973 työttömyysvakuutuksesta
Verolain määräykset yleisestä lapsilisästä. Vrt. laki
n:o 40/18.5.1978, 69 artikla
Laki n:o 80/5.6.1947 julkisesta huoliosta

Norja

Laki 17.6.1966 kansanvakuutuksesta (paitsi 12. luku)

Laki 19.6.1969 kansanvakuutuksesta suoritettavien avustusten erityisluokista

Laki 19.12.1969 kansanvakuutuksesta suoritettavien avustusten kompensatiolokista

Laki 3.12.1948 merimiesten eläkevakuutuksesta

Laki 30.6.1950 metsätyöläisten eläkevakuutuksesta

Laki 28.6.1957 kalastajien eläkevakuutuksesta

Laki 27.6.1947 Huippuvuorilla toimivien norjalaisten yritysten työntekijöiden tapaturmavakuutuksesta

Laki 24.10.1946 lapsiavustuksesta

Laki 26.4.1957 avustusennakosta

Laki 5.6.1964 sosiaalihuoliosta

Laki 17.7.1953 lastensuojelusta

Laki 26.2.1932 raittiusystyöstä ja raittiuslautakunnista

Laki 19.6.1969 sairaaloista jne.

Laki 28.4.1961 mielenterveyssuojasta

Ruotsi

Laki 25.5.1962 (n:o 381) yleisestä vakuutuksesta

Laki 22.1.1981 (n:o 000) lääkeainekustannusten ym. rajoittamisesta

Laki 6.6.1962 (n:o 242) sairaanhoidosta

Laki 16.6.1966 (n:o 293) suljetun psykiatrisen hoidon järjestämisestä eräissä tapauksissa

Laki 15.12.1967 (n:o 940) eräiden psyykisesti kehitysvammaisten hoidosta

Laki 9.5.1969 (n:o 205) eläkelisästä

Laki 25.5.1962 (n:o 392) kansaneläkkeen puolisolokisästä ja kunnallisesta asuntolokisästä

Asetus 2.6.1977 (n:o 392) valtiollis-kunnallisesta asumistuesta joillekin kansaneläkeläisille ym.

Laki 18.12.1959 (n:o 551) yleistä vakuutusta koskevan lain mukaisen eläkkeen perustana olevan tuion laskemisesta

Kuulutus 2.6.1972 (n:o 412) merimieseläkkeestä

- Laki 26.5.1976 (n:o 380) työvahinkovakuutuksesta
Laki 5.6.1973 (n:o 370) työttömyysvakuutuksesta
Laki 5.6.1973 (n:o 371) käteisenä rahana suoritettavasta
työmarkkinatuesta
Työmarkkinakuulutus 3.6.1966 (n:o 368)
Laki 18.12.1959 (n:o 551) tiettyjen yleistä vakuutusta
koskevan lain mukaisten maksujen kantamisesta
Laki 26.7.1947 (n:o 529) yleisistä lapsiavustuksista
Asetus 20.5.1976 (n:o 262) valtiollis-kunnallisesta
asumistuesta
Asetus 20.5.1976 (n:o 263) valtion asumistuesta lapsi-
perheille
Laki 21.5.1964 (n:o 143) avustuksen ennakosta
Laki 4.1.1956 (n:o 2) huoltoavusta
Laki 19.6.1980 (n:o 620) sosiaalipalvelusta